

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/127/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716011047
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2017:8716011047.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Máriou Petruškovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. apríla 2017 v Poprade takto

rozhodol:

Obžalovaný:
V. H. V. D. S. D. Ň. - nar. XX.XX.XXXX I. K.N. G., Y. G. V.
Č.. XXXX/XXX, K. G.

sa uznáva za vinného

- z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona,

pretože

- v presne nezistenom čase po tom, ako mu poškodený K. H. dňa 14.02.2014 zaslal z jeho čísla účtu XX XX XX XX XX/XXXX vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. na číslo účtu XX XX XX XX XX/XXXX vedeného vo VÚB banke, a.s., ktorý používa subjekt V. H. - AUTOCRASH sumu vo výške 9.000,- eur a ktorá mu bola na účet pripísaná dňa 17.02.2014 a určenú na kúpu a dovoz konkrétneho osobného motorového vozidla zn. Peugeot SW 508 z autobazáru z Francúzska, ktoré mal ako osoba podnikajúca v oblasti dovozu áut poškodenému K. H. doviesť do piatich pracovných dní a potom, ako mu poškodený dňa 04.03.2014 zaslal prostredníctvom e-mailu podpísanú a oskenovanú zmluvu o obstaraní veci tieto finančné prostriedky nepoužil na zaplatenie predmetného vozidla vo Francúzsku, naložil s nimi bez vedomia a súhlasu poškodeného v rozpore s účelom ich zverenia, finančné prostriedky doposiaľ K. H. nevrátil a ani nezabezpečil dovoz predmetného vozidla zn. Peugeot SW 508 a to ani napriek jeho opakovaným výzvam, čím poškodenému K. H. spôsobil škodu najmenej vo výške 9.000,-eur,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/ roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmieniene o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere
jedného/ roka.

1 /

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný V. H. v prípravnom konaní uviedol, že žalovaným konaním sa nedopustil trestného činu priznávajúc, že na základe zmluvy o obstaraní veci mal za províziu 1 000,--eur pre K. H. sprostredkovať z Francúzska na Slovensko dovoz osobného motorového vozidla zn. Peugeot SW 508 za sumu 10 800,--eur s DPH a že K. H. mu ako zálohu na jeho bankový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. zaslal len čiastku 9 000,--eur, čo malo byť dôvodom, pre ktorý on potom nezabezpečil a nesprostredkoval dovoz vozidla dodajúc zároveň, že aj keď sú v súčasnosti tieto finančné prostriedky vo výške 9 000,--eur stále zaevidované v účtovníctve jeho firmy O..N. V. H. - AUTOCRASH, Žilinská 790, 017 01 Považská Bystrica on ich predtým a v hotovosti vyplatil osobe, od ktorej predmetné vozidlo vo Francúzsku mienil zakúpiť. Túto skutočnosť však už obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel a po upozornení súdom na tento rozpor v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku tvrdil, že táto osoba - identitu, ktorej uviesť ani nevedel mu neskôr peniaze na účet vrátila a že on ich potom použil na chod jeho firmy. Pri konfrontácii s poškodeným K. H. obžalovaný uviedol, že vozidlo z Francúzska nebolo ním zabezpečené a dovezené preto, že poškodený mu odmietol vyplatiť čiastku vo výške 1 800,--eur a že vozidlo bez zaplatenia DPH nebolo možné zakúpiť.

Svedok K. H. v prípravnom konaní uviedol, že s obžalovaným sa vo veci kúpy a dovozu motorového vozidla zn. Peugeot 508 SW z Francúzska skontaktoval prostredníctvom internetovej stránky T..O..N. za sumu 9 000,--eur bez DPH, ktorú mu ako zálohu zaslal dňa 14.02.2014 na jeho číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, spolu s potvrdením kópie príkazu o úhrade, potvrdením, že je platca DPH, výpisom z obchodného registra a s kópiou občianskeho preukazu ako i to, že obžalovaný mu až na opakované urgencie e-mailom zaslal zmluvu o zaobstaraní veci, ktorú on podpísal dňa 04.03.2014 a ktorej prevzatie obžalovaný potvrdil dňa 06.03.2014, napriek tomu mu však obžalovaný auto nezaobstaral, vyhovárajúc sa najprv nato, že vozidlo bolo privezené do jeho firmy a neskôr nato, že s dovozom vozidla z Francúzska sa vyskytli nejaké problémy, i keď obžalovaným malo byť riadne vyplatené. Svedok ďalej uvádzal, že obžalovaného vo veci dovozu vozidla zn. Peugeot opakovane telefonicky a prostredníctvom SMS správ urgoval a žiadal o potvrdenie o vyplatení vozidla alebo o kúpnu zmluvu, načo však obžalovaný nereagoval a predmetné doklady mu doposiaľ nepredložil i to, že obžalovaný ho v tom čase nežiadal o zaplatenie kaucie, resp. o zaplatenie DPH vo výške 1 800,--eur s poukazom nato, že s obžalovaným bol dohodnutý len na tom, že sumu vo výške 1 000,--eur mu zaplatí až po zaobstaraní motorového vozidla i nato, že v čiastke 1 000,--eur mala byť zahrnutá aj suma za dovoz vozidla, t. j. 0,35,--eur/km. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaný mu predmetné vozidlo ani v dohodnutej lehote 30 dní ani doposiaľ nedodal a nevrátil ani čiastku 9 000,--eur, čo bolo dôvodom, pre ktorý mu dňa 13.04.2015 písomne oznámil odstúpenie od zmluvy v obstaraní veci a pre ktorý žalobou v civilnom konaní požiadal o vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 9 000,--eur si na Okresnom súde Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 7C 428/2015.

Predmetné skutočnosti a podstatné okolnosti žalovaného skutku a konania obžalovaného potvrdil svedok K. H. aj pri konfrontácii s obžalovaným V. H..

Rozpory vo výpovedi svedka a na ktoré ho súd postupom podľa § 264 Trestného poriadku upozornil, aj keď pre konajúci súd neboli rozhodujúceho charakteru vzhľadom nato, že sa týkali len toho, či a kedy ho obžalovaný upozornil na zaplatenie sumy 1 800,--eur ako výšku DPH svedok K. H. odôvodnil len tým, že pre odstup času si nato presne nepamätá, zotrvajúc pritom na svojom tvrdení, že pôvodná kúpna cena motorového vozidla predstavovala podľa dohody s obžalovaným i podľa zmluvy o obstaraní veci čiastku 9 000,--eur bez DPH.

Tvrdeniam poškodeného K. H., ale aj výpovedi samotného obžalovaného V. H. týkajúcich sa žalovaného skutku a konania obžalovaného a poškodeného korešpondovali i listinné dôkazy v podobe zápisnice o trestnom oznámení pošk. K. H., e-mailovej a SMS komunikácie medzi obžalovaným a poškodeným, výpisov z bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. na meno V. H. - AUTOCRASH, IČO: 41 926 561 a z bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. a patriaceho poškodenému K. H., účtovného dokladu firmy KUBARO MONT, s.r.o. patriacej poškodenému K. H. zo dňa 14.02.2014, výpisu z účtovníctva firmy V. H. - AUTOCRASH zo dňa 31.12.2014, výpisu z peňažného denníka firmy V. H. - AUTOCRASH za rok 2014, výpisu zo živnostenského registra obžalovaného, zmluvy o obstaraní veci zo dňa 24.02.2014 a jej prílohy a odstúpenia od zmluvy zo dňa 13.04.2015, keďže z nich preukázateľne vyplýva, že poškodený na účet obžalovaného zaslal čiastku 9 000,--eur ako zálohu vyplatenú ním za účelom kúpy a dovozu osobného motorového vozidla zn. Peugeot SW 508 z Francúzska.

Po takto vykonanom dokazovaní konajúci súd dospel k záveru, že bol ním skutkový stav zistený spoľahlivo a tak, že o ňom dôvodné pochybnosti nie sú a že rozsah vykonaného dokazovania mu postačuje na rozhodnutie vo veci, ako aj k záveru, že hodnotené dôkazy boli získané zákonným spôsobom a i vyhodnotené podľa vnútorného presvedčenia súdu, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a nezávisle od toho kto ich obstaral, čím sa objektívne a spoľahlivo preukázalo, že žalovaný skutok sa stal na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku a že ho spáchal obžalovaný V. H. tým, že v presne nezistenom čase po tom, ako mu poškodený K. H. dňa 14.02.2014 zaslal z jeho čísla účtu XX XX XX XX XX/XXXX vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. na číslo účtu XX XX XX XX XX/XXXX vedeného vo VÚB banke, a.s., ktorý používa subjekt V. H. - AUTOCRASH sumu vo výške 9.000,- eur a ktorá mu bola na účet pripísaná dňa 17.02.2014 a určenú na kúpu a dovoz konkrétneho osobného motorového vozidla zn. Peugeot SW 508 z autobazáru z Francúzska, ktoré mal ako osoba podnikajúca v oblasti dovozu áut poškodenému K. H. doviesť do piatich pracovných dní a potom, ako mu poškodený dňa 04.03.2014 zaslal prostredníctvom e-mailu podpísanú a oskenovanú zmluvu o obstaraní veci tieto finančné prostriedky nepoužil na zaplatenie predmetného vozidla vo Francúzsku, naložil s nimi bez vedomia a súhlasu poškodeného v rozpore s účelom ich zverenia, finančné prostriedky doposiaľ K. H. nevrátil a ani nezabezpečil dovoz predmetného vozidla zn. Peugeot SW 508 a to ani napriek jeho opakovaným výzvam, čím poškodenému K. H. spôsobil škodu najmenej vo výške 9.000,--eur.

Pri ustálení predmetného skutkového stavu uvedeného vo výrokovej časti rozhodnutia a záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný bolo súdom vychádzané predovšetkým z výpovede poškodeného K. H., vyššie citovaných listinných dôkazov, ale aj z výpovede samotného obžalovaného V. H., ktorý jeho okolnosti ani nepoprel, brániac sa len tým, že jeho konanie nenaplnilo znaky trestno-právnej zodpovednosti.

Z hľadiska právnej kvalifikácie konajúci súd potom konanie obžalovaného V. H. kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, pretože prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku škodu väčšiu.

Prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desať násobok sumy 266,--eur.

Objektom trestného činu sprenevery je vlastnícke právo iného k veci.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v prisvojení si cudzej veci, ktorá bola páchatelovi zverená a v spôsobení väčšej škody /predmetom útoku je teda vec, ktorá bola páchatelovi zverená/. Subjektom pri trestnom čine sprenevery a teda páchatelom môže byť iba osoba, ktorej bola predmetná vec zverená.

Páchatel si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom zverenia a zmarí tak základný účel zverenia takým spôsobom, že znemožňuje veriteľovi trvalo navrátiť vec pôvodnému určeniu /napr. predaj veci, spotrebovanie veci, nevrátenie veci a pod./.

Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe, so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť, vec bola teda páchatelovi zverená s tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom.

Takouto vecou sú napr. peniaze, ktoré obžalovanému zveril poškodený K. H. za účelom sprostredkovania kúpy a dovozu konkrétneho osobného motorového vozidla.

V kontexte vyššie uvedeného je potom obrana obžalovaného a spočívajúca v tom, že v danom prípade jeho konanie nenaplnilo znaky trestného činu právne irelevantná, pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec patriacu inému subjektu - poškodenému K. H. a ktorá mu bola zverená týmto subjektom na základe zmluvy o obstaraní veci s tým, že obžalovaný túto cudziu vec - peniaze na vyzvanie poškodeného nevrátil a ani mu v zmysle podmienok zmluvy o obstarávaní veci - osobné motorové vozidlo zn. Peugeot SW 508 z autobazáru z Francúzska nezabezpečil a nedoviezol nielen v dohodnutej lehote, ale ani doposiaľ, hoci tak mal a musel urobiť a hoci ho nato poškodený opakovane vyzýval a urgoval.

Obžalovaný sa podľa súdu splneniu týchto svojich povinností úmyselne vyhýbal nepreberaním telefonátov, nereagovaním na opakovanú e-mailovú a SMS komunikáciu, o ktorú sa poškodený pokúšal, so zverenou vecou úmyselne naložil v rozpore s podmienkami zmluvy o obstaraní veci a tým súčasne poškodenému K. H. spôsobil väčšiu škodu.

Z hľadiska príslušného ustanovenia Trestného zákona o prečine sprenevery je právne irelevantné aj ďalšie tvrdenie obžalovaného, že čiastku vo výške 9 000,--eur, ktorú mu poškodený zaslal na jeho účet

stále eviduje v účtovníctve svojej firmy alebo tvrdenie, že tieto finančné prostriedky použil na chod firmy alebo i tvrdenie, že poškodenému peniaze nevrátil a kúpu a dovoz motorového vozidla nezabezpečil preto, že on jemu nezaplatil čiastku 1 800,--eur a predstavujúcu hodnotu DPH.

Je absolútne nepresvedčivé a zavádzajúce i tvrdenie obžalovaného, že v presne nezistenom období a presne neidentifikovateľnej osobe vo Francúzsku vyplatil v súvislosti so zabezpečením kúpy a dovozu osobného motorového vozidla zn. Peugeot 508 SW v hotovosti čiastku 9 000,--eur i to, že táto osoba mu túto čiastku neskôr vrátila na jeho účet.

Obžalovaný V. H. konal ako trestne zodpovedná osoba a z hľadiska subjektívnej stránky úmyselným konaním vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

Obžalovaný svojim konaním porušil záujem chránený Trestným zákonom a spočívajúci v ochrane majetku iného pred jeho neoprávneným získaním.

Obžalovaný V. H. nebol doposiaľ súdne trestaný a v evidencii priestupkov má dva záznamy pre porušenie pravidiel cestnej premávky.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal súd do úvahy všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súd súčasne prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku, samotnú osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, na prevahu poľahčujúcich okolností v podobe ustanovenia § 36 písm. j/ Trestného zákona - vedenie riadneho spôsobu života pred spáchaním skutku, bez zistenia prítiažujúcich okolností v podobe ustanovenia § 37 Trestného zákona a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného V. H. sa tento účel trestu dosiahne výhradne uložením trestu odňatia slobody vo výmere 1 /jedného/ roka, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 /jedného/ roka.

Súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu, či inej výmery trestu odňatia slobody a skúšobnej doby, pretože vyššie uložený trest odňatia slobody zodpovedá podľa neho konkrétnym okolnostiam prípadu, po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobených následkov i samotnej osoby obžalovaného i tomu, aby trest účinne pôsobil tak na obžalovaného, ako aj na ostatných členov spoločnosti.

Poškodený K. H. si síce v adhéznom konaní od obžalovaného uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 9 000,--eur, ale tento nárok si uplatnil aj v inom civilnom konaní a preto bolo v predmetnej trestnej veci rozhodnuté podľa § 256 ods. 3 Trestného poriadku o tom, že ho do konania o náhradu škody nepripúšťa. - prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.